

ชื่อเรื่อง	วิตามินอีในเมล็ดหลังเก็บเกี่ยวของข้าวท่า งาขาว งาคำ และงาขี้ม้อน
ผู้แต่ง	ธิดารักษ์ แสงอรุณ กรวรรณ ศรีงาม และ ดำเนิน กาละดี
ที่มา	วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร 42 (3 พิเศษ): 408-411. 2554.
คำสำคัญ	วิตามินอีและไขมัน; ไร่ละเอียด; เมล็ดงาคำ; งาขาว; งาขี้ม้อน

บทคัดย่อ

วิตามินอี ถูกนำมาใช้เป็นสารอาหารต้านอนุมูลอิสระในผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพหลายชนิด ดังนั้นจึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ปริมาณวิตามินอี ในวัตถุดิบที่จะใช้ประกอบเป็นผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ในงานวิจัยนี้ได้ตรวจสอบปริมาณวิตามิน อี และไขมันโดยรวมในเมล็ดหลังเก็บเกี่ยวของงาขี้ม้อน งาคำ งาขาว จำนวน 12, 2, 1 ตัวอย่างพันธุ์ตามลำดับ ในไร่ละเอียดของข้าวท่า และข้าวขาว อีก 24 และ 2 ตัวอย่างพันธุ์ ตรวจสอบวัดปริมาณวิตามินอี โดยเทคนิคโครมาโตกราฟีของเหลวแบบสมรรถนะสูง (High Performance Liquid Chromatography ; HPLC) ผลการวิจัยพบว่าเมล็ด งาคำ งาขาว และงาขี้ม้อน มีปริมาณไขมันโดยรวม สูงกว่ารำข้าว 18% โดยเฉพาะงาคำ มีไขมันสูงสุด (45.26%) รองลงมาได้แก่งาขี้ม้อน (34.49%) งาขาว (33.77%), รำข้าวขาว (23.84%) และรำข้าวท่า (16.75%) ตามลำดับ ซึ่งตรงกันข้ามกับปริมาณวิตามินอี ที่พบ สูงมากในงาขี้ม้อน (276.78 ug/g dw) ตามด้วยงาคำ (248.55 ug/g dw) และงาขาว (147.75 ug/g dw) ทั้งนี้ ปริมาณวิตามินอี ในเมล็ดงาสูงกว่าในข้าว โดยพบว่ารำข้าวท่ามีวิตามินอี 138.15 ug/g dw และรำข้าวขาวมี วิตามินอี 121.50 ug/g dw อย่างไรก็ตามเมื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ไม่พบความสัมพันธ์ใดๆระหว่าง ปริมาณไขมันโดยรวมกับปริมาณวิตามินอี ($r = 0.14ns$)